

ఇంట్లో నుంచి వెళ్లిపో. ముందు వెళ్లి రద్దు అవుతుంది. తర్వాత సంగిత చూడ్దాం’

‘నువ్వు మంతుడే మాటల్లాడుతున్నావా? అప్పుడు మా కుటుంబం పరువు, నా భవిష్యత్తు ఏమపుతుండ్ర ఆలోచించావా? అయినా అనంతే ‘గే’ అని ఏ ఆదా రంతో చెప్పగలవు?’

‘గే.. కాకంతే పనుంసకడు!’

‘లాస్యా! నెత్తి మీద పిడుగుపడినట్లు, చివర మాటల్లు ఉన్నాయి.

‘నీకు సమయం లేదు. అయినా పర్మాలేదంటే నీ ఇప్పణి. నీ శీవితం నీది. ఓ ‘గే’తో లేదా ‘సపుంసకడి’తో జీవితాంతం బాధలు పడతావా? రక్కలు విప్పుకొని స్నేహ్యగా విహారిస్తావా! నిర్ణయం నీది. ఇప్పుటికి నాకు పది మిస్ట్స్ కాల్స్ ఉన్నాయి. బై! అని కట్ట చేసింది.

పరిమళ ఇప్పటివరకు ఇలాంటి కలిన మైన సందర్భాన్ని ఎదురోలేదు. లాస్య తోపాటు తన మిత్రభూందం ఆల్ఫ్ మోడ్న్ అమ్మాయిలు. సిగరెట్లు తాగుతారు. షైన్ నుండి హాట్ట్స్ ట్రైన్స్ తీసుకునేవారున్నారు. ఆడా - మాగా సంబంధాల గురించి వారు మాటల్లు కునే మాటలు వింటే.. పాతతరం వారికి గుండెలు బద్దలైపోతాయి. వారిలో లిబరల్గా ఉండేది తనే. కొత్తలో బలవంతం చేసేవారు. అప్పుడు స్వస్థంగా చెప్పింది.

‘నేను బెంగళారు రావటానికి కారణం చదువుకోవటానికి. ఇక్కడికి వచ్చేముందు నాకు చాలామంది చెప్పారు. ఆడపిల్లలు కూడా ట్ర్యూ తీసుకుంటున్నారని. మా అమ్మాన్నాలు ఒకేమాట చెప్పారు. ‘నీకు చదువా? ప్రేమా? అక్కడ పిల్లల గురించి అనేకం చింటున్నాం. మేం అంద్రాలో ఉండి నువ్వు అక్కడ ఏం చేస్తుంటావో తెలుసు కోలేం. బతుకు నీది. బంధం నీది. దాన్ని చక్కగా మలుమకుంటావో.. కుక్కలు చింపిన విషరిలా చేసుకుంటావో నీ ఇష్టం!

అన్నారు. అందుకని నన్ను మీరు బలవంతం చేయేద్దు’.

‘ప్పావ్.. పరిమళాలు వెడజల్లావ్. ఓఁ.. నీ జోలికి మేం రాపటం లేదు. కనీసం నీ పెల్కికొనా పిలుస్తావా? అందో అమ్మాయి.

‘నేనూ అదే అడుగుతున్నాను.’

‘పరీ.. నేను మగవాళ్లని చేసుకోను. యామే లెస్సి యన్ అంది.

మరొకామో..

‘నేను సింగిల్ మదర్గా ఉంటా!’ అంది.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తుంటే...

‘పరిపరి విధములుగా ఆలోచించకు.

ఇవన్నీ ఇప్పుడు చట్టం ఆమోదిం చినని’ అన్నారు మరొకరు.

అవన్నీ గుర్తుకు వస్తు

న్నాయి. లాస్య

హస్స్యూ కోసిం

ఇదంతా చేయదు.

ఏదో ఒక ఆధారం ఉంటుంది. అయినా తను ఎంత సంప్రదాయబద్ధంగా ఉన్నా.. ‘గే’ తో, ‘సపుంసకడి’తో ఎలా ప్రయాణం చేయగలదు! అలా అని ఇందులో వాస్తవం తెలియకుండా ఎదుచేపారిని ఏ రకంగా గాయ పరచగలదు!

ఎవరి జీవితం వారిదే. అది ఓ రెండు కుటుంబాలతో, సమాజంలో కూడా ముడిపడి ఉంది కదా అనుకుండి. ఎటుం తేల్పుకోలేక మధునపడింది. అప్పుడు తనకు తనే సమాధానం చెప్పుకొంది.

‘అనంతే నిజింగానే ఆ రెండిచీలో ఏ ఒక్కటి అయినా ఆ ప్రయాణం సాగసు. అతని నుండి విడిపోయే అవకాశాన్ని చట్టమే కల్పించింది. తను ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నా బాధే. అందుకని అదేదో నేనే తాత్త్వాలికంగా అనుభవస్తాను. ఈ వేదనను రెండు కుటుంబాలకు పచును’ అనుకుండి.

పెళ్లి పీటల మీద కూర్చున్నా ఈ ఆలోచనలు పరిమళని అంటి పెట్టుకునే ఉన్నాయి. తనలోని అందోళనను క్షేప్పుచ్చుటానికి ఏశ్వర్య ప్రయత్నం చేసింది. ఆమెకు సాధ్యం కాలేదు.

“అమ్మాయియా” అని అమ్మా పిలవటంతో ఆలోచనలకు తెరపడింది.

* * *

తిరిగి అదే సందిగ్గత!

శోభనం గురించి చెప్పినప్పుడు ఓ నెల రోజులు వాయిదా వేశాడు అనంతే. ఇంట్లో వారికి అదేమంత పట్టించుకోదగ్గ విషయం అనిపించలేదు. అనంతేకి చెందన ఓ ప్రాజెక్ట్ చెపరి దశలో ఉంది. దానికి అతను లీడర్. అది సమయానికి అందించాలి. విజయవంతగం పూర్తి అయిన అనంతేకి ప్రమోషన్లు ఉంటాయి.

అతనిప్పుడు ముంబైలో పని చేసున్నాడు. అక్కడికి వెళ్లి ముందు పరిమళను కలుసుకున్నాడు. ఇద్దరి మర్యాదాంతేనిపు మాటలు లేవు.

“నేను ముంబై వెళ్లున్నాను పరిమళగారూ! మనకి పెళ్లయిన వెంటను ఇలా వెళ్లటం కాక్క విరుత్తాపంగా ఉంటుందని నాకు తెలుసు. అనలు ఈ ప్రాజెక్ట్ పూర్తి యూర్జీ పెళ్లి చేసుకుంటానని అమ్మా నాన్నాలకు ముందే చెప్పాము. మళ్లీ మీపూర్చాలు లేవిని ఒప్పించారు. అందుకని తప్పులేదు”.

“అంతేనా?” అంది పరిమళ.

ఆశ్చర్యంగా చూడు. ఆ తర్వాత అడిగాడు..

“ఎందుకలా అడిగారు?”

“నా ఉద్దేశం మీ అమ్మాన్నాలు కోసమే ఈ పెళ్లి చేసు కున్నా అని”

“అది కూడా ఉంది. నాకు మీరు నచ్చారు. ఇది కూడా కారణం”

చిన్నగా తలూపింది.

“మీరు కూడా..” అని ఆగాడు.

“అడగండి” అంది పరిమళ.

“మీ అమ్మాన్నాలు కోసం చేసుకున్నారూ ఈ పెళ్లిని?” అతను పరిమళని నిశితంగా చూస్తూ అడిగాడు.

పెళ్లిరోజు ఆమె వదనం ఇంకా గుర్తుకు వస్తూనే ఉంది.

“వారి కోసం.. నా కోసం కూడా..” అంది తనూ అతని కట్టల్లోకి చూస్తూ.

“సంతోషం! మనం తొందరలో ప్రశాంతంగా మాటల్లాడుకుండాం. మీకు కొన్ని విషయాలు చెప్పాలి. ఇప్పుడు నా మనసంతా ప్రాజెక్ట్ మీదే ఉంది”